

дители на Руското движение въ Албания, Папазооглу и нѣколко йоще млади Руски офицери, распржснати отъ прѣди по брѣговетѣ на Италия и на Гърция, ся завърнахъ при революционерниятъ конгресъ на двамата Орловци.

Додѣто плетяхъ въ Венеция различнитѣ интриги за въ Пелопонесъ, тѣ сжврѣменно, ката нощъ, испращахъ пари, оружия, войнски наставления и различни потрѣбни йоще нѣща за вжстанието.

XXXV.

Въ сжщото врѣме една пжрва ескадра, сжставенна отъ седемъ линѣйни ладии, отъ четри фрегати и отъ нѣколко гемии за прѣнасяние, излизаше отъ Кронщадъ съ хиляда и петъ стотинъ души, въ Септември 1769, за да прѣхвжли Балтийското море прѣди да го заловжтъ ледоветѣ. Орловъ, ветхийнъ любимъ, да излжже Турцитѣ, распрженъ слухъ че тжзи ескадра била назначена да кржтосва прѣзъ пролѣтъж Балтийското море за да плаши Швеция. Амиралѣтъ Спиритовъ, старъ Руски мореплавателъ отъ школата на Петра I, я управляваше. Много войни Гржци, отъ островитѣ на Архипелага, бѣхъ наедно съ Рускитѣ матроси.

Подиръ тжзи флота ся испратихъ йоще десетъ ладии подъ командата на единъ Шотландецъ, опитенъ въ мореплаванieto и въ войната, на име Елфенстонъ. Неговата стара оптностъ неможя да скрие, прѣдъ царцата Катерина, призрението що той показваше кжмъ слабината на ладитѣ и кжмъ новитѣ матроси що му ся повѣрявахъ.

»Незнайж освѣнь турската флота която да е тжй «злѣ обржжена и тжй злѣ командувана като вашата,» казваше на императрицата.

»Не ся беспокоий,« отговаряше му гордѣливата Катерина. »Руското незнание е въ пжрвата си младина; «коги Турското, е въ послѣднята си старина на мориплаванieto.»

Двѣтѣ ескадри сжединенни прѣзимувахъ въ Бри-